

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce **Š. R.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 38/2005 - 41,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 22. 2. 2005, č. j. OAM-3107/VL-07-ZA07-2004 nebyl žalobci udělen azyl v České republice podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce (dále též „stěžovatel“) žalobu ke Krajskému soudu v Brně, která byla rozsudkem tohoto soudu ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 38/2005 - 41 zamítnuta. Krajský soud v Brně v napadeném rozsudku konstatoval, že v projednávané věci nedošlo k naplnění důvodů pro udělení azylu, nedošlo ke vzniku překážky vycestování, správní rozhodnutí bylo vydáno ve shodě se zákonem a žalobu jako nedůvodnou zamítl. Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost. Součástí podané kasační stížnosti byl i návrh stěžovatele, aby mu soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce dle ust. § 35 odst. 8 a ust. § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

Dne 20. 3. 2006 vydal Krajský soud v Brně usnesení č. j. 55 Az 38/2005 - 51, kterým zamítl žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť stěžovatel neprokázal své majetkové a sociální poměry. Současně byl stěžovatel vyzván, aby odstranil nedostatek v procesním zastoupení v kasačním řízení spočívající v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Na výzvu soudu (usnesení ze dne 20. 3. 2006 č. j. 56 Az 154/2005 - 33, doručené dne 27. 3. 2006 dle ust. § 46 odst. 3 a ust. § 50c odst. 4 o. s. ř.) nebylo reagováno, plná moc

pro zastupování udělená advokátovi v řízení o kasační stížnosti nebyla stěžovatelem předložena a požadované údaje nebyly doplněny.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně věcně jednat a musel ji odmítnout z následujícího důvodu.

Dne 30. 5. 2006 se dostavila k Nejvyššímu správnímu soudu pí. K. A., občanka B. a na základě zmocnění ze dne 29. 5. 2005 udělené Mgr. A. P., advokátem se sídlem v Praze, V. 828/59, převzala potvrzení dle ust. § 78b zákona o azylu, tj. že u tohoto soudu je vedeno řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2005, č. j. 55 Az 38/2005 - 41. Jmenovaná dále předložila plnou moc ze dne 29. 5. 2006, jejímž obsahem je zmocnění stěžovatele udělené výše uvedenému advokátu Mgr. A. P., aby za něj převzal rozhodnutí ve věci řízení o azylu č. j. 55 Az 38/2005, vedeného u Krajského soudu v Brně, nebo aby převzal potvrzení od soudu, že v tomto řízení dosud nebylo rozhodnuto. Součástí plné moci bylo i ujednání o možnosti zmocněného advokáta dále za sebe ustanovit zástupce.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem nebo musí mít sám resp. jeho zaměstnanec či člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů požadováno pro výkon advokacie. Zákonné dikci „zastoupen advokátem“, ve smyslu ust. § 105 odst. 2 část věty před středníkem s. ř. s., je nutno rozumět tak, že stěžovatel, na něhož se nevztahuje výjimka ve smyslu § 105 odst. 2 část věty ze středníkem s. ř. s., musí být zastoupen advokátem pro celé řízení o kasační stížnosti, tj. do nabytí právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Ze znění stěžovatelem předložené plné moci však vyplývá, že zůstala omezena k provedení pouze v ní specifikovaných právních úkonů („převzetí rozhodnutí ve věci řízení o azylu nebo vydání potvrzení od soudu, že v tomto řízení dosud nebylo rozhodnuto“). Z obsahu plné moci lze dovodit, že již provedením úkonu - převzetím potvrzení o vedení řízení o kasační stížnosti - bylo zmocnění z této plné moci vyčerpáno. V případě zastoupení advokátem na základě plné moci, která je tedy omezena jen na provedení určitého úkonu a není udělena pro celé řízení o kasační stížnosti (až do nabytí právní moci rozhodnutí), nelze takovéto zmocnění považovat za splnění podmínek povinného zastoupení advokátem ve smyslu ust. § 105 odst. 2 s. ř. s.

Nedostatek zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je nedostatkem podmínky řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 3 za použití ust. § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. července 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu